

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.695 van 31 maart 2003
in de zaak A. 74.849/IX-3199.**

In zake : Juliaan VAN DE WEGHE,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat G. DE LANGE,
 kantoor houdende te HERZELE,
 Evendael 16

tegen :

de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep
van de Vlaamse Gemeenschap (BRTN), thans : de Vlaamse Radio-
en Televisieomroep, NV van publiek recht (VRT),
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Juliaan VAN DE WEGHE op 1 juli 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "de door de gedelegeerd bestuurder voorgestelde en door de Raad van Bestuur van de BRTN op maandag 2 juni 1997 goedgekeurde regeling 'verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering' in toepassing van Hoofdstuk IV 'Pensioenbepalingen' van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 29 april 1997 dat ertoe strekt de BRTN om te zetten in een NV van publiek recht";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van verzoeker, dat tevens de laatste memorie bevat, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 februari 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DE LANGE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat L. SCHELLEKENS, die loco advocaat D. D'HOOGHE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met de bestreden beslissing van 2 juni 1997 de raad van bestuur van de BRTN de voorgelegde tekst over het verlof voorafgaand aan de pensionering (hoofdstuk VIIIbis van het personeelsstatuut van de BRTN) heeft goedgekeurd; dat het verlof voorafgaand aan de pensionering een tijdelijke uitstapregeling is die aan statutaire personeelsleden die aan de voorwaarden bepaald in artikel 131septies (oorspronkelijk : artikel 131octies) van het personeelsstatuut voldoen, kan worden toegekend; dat met een brief van 5 juni 1997 verzoeker van de goedkeuring van die regeling door de raad van bestuur op de hoogte wordt gebracht en wordt medegedeeld dat hij behoort tot de personeelsgroep die, nu of in de toekomst, aanspraak kan maken op één van de voordelen van die regeling; dat uit de

bijgaande informatiebundel en het aanvraagformulier blijkt dat verzoeker in de regeling “verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering” kan instappen met ingang van 1 februari 1998;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt, stellende dat verzoeker al zijn grieven ontleent aan een onderscheid tussen, enerzijds, de personeelsleden wier pensioenregeling onder de bepalingen valt van het zogenaamde minidecreet van 22 december 1995 - het decreet tot wijziging van sommige bepalingen van Titel I en Titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995- en het bij decreet van 14 maart 1996 bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 tot wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, anderzijds, de personeelsleden wier pensioenregeling valt onder de bepalingen van het zogenaamde maxidecreet van 29 april 1997 -het decreet betreffende de omzetting van de BRTN in een naamloze vennootschap van publiek recht-, dat daarentegen geen grieven ontleend worden aan de inhoud of de concrete modaliteiten, bepaald in hoofdstuk VIIIbis "verlof voorafgaand aan de pensionering" van het personeelsstatuut van de BRTN noch aan de wijze waarop in het personeelsstatuut uitvoering gegeven zou worden aan het maxidecreet; dat volgens de verwerende partij het beroep in werkelijkheid dan ook niet de goedkeuring van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan pensionering" door de raad van bestuur van de BRTN maar de terzake relevante bepalingen in het minidecreet, het bij decreet van 14 maart 1996 bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en het maxidecreet, zijnde handelingen van de wetgevende macht, tot voorwerp heeft;

2.2. Overwegende dat de bij het bestreden besluit van 2 juni 1997 van de raad van bestuur van de BRTN goedgekeurde regeling over het verlof voorafgaand aan de pensionering - dit is het nieuwe hoofdstuk VIIIbis van het

personeelsstatuut - verschillende afdelingen bevat, met de volgende inhoud: afdeling 1 (artikelen 131octies tot 131decies) bevat algemene bepalingen, afdeling 2 (artikelen 131unodecies en 131duodecies) regelt het tijdstip waarop het verlof ingaat, afdeling 3 (artikel 131terdecies) heeft betrekking op de aanvraag tot het verkrijgen van het verlof, afdeling 4 (artikel 131quaterdecies) betreft de beslissing tot toekenning of tot weigering van het verlof, afdeling 5 (artikel 131quinquiesdecies) regelt de hernieuwde aanvraag, afdeling 6 (artikel 131sexiesdecies) heeft betrekking op het wachtgeld, afdeling 7 (artikelen 131septiesdecies tot 131noniesdecies) ten slotte bevat enkele slotbepalingen, inzonderheid de datum van inwerkingtreding van de nieuwe verlofregeling en de evaluatie van de nieuwe regeling met de representatieve vakverenigingen; dat die regeling blijkbaar dan ook meer bevat dan wat in het zogenaamde minidecreet van 22 december 1995, het bij het decreet van het Vlaams Parlement van 2 april 1996 bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en het hoofdstuk IV van het zogenaamde maxidecreet van 29 april 1997 werd bepaald; dat zij concrete modaliteiten bevat ter aanvulling en vervollediging van de decreetsbepalingen; dat op het eerste gezicht verzoeker met zijn verzoekschrift tot nietigverklaring meer bestrijdt dan alleen maar decreetsbepalingen uitgaande van het Vlaams Parlement; dat aangezien het annulatieberoep de door de raad van bestuur van de BRTN op 2 juni 1997 goedgekeurde regeling en niet de voornoemde decreten van het Vlaams Parlement tot voorwerp heeft, de Raad van State bevoegd is; dat weliswaar, in voorkomend geval, met betrekking tot ieder middel zal moeten worden nagegaan of verzoeker de geldigheid van de meergenoemde decreten niet betwist, in welk geval de Raad van State niet bevoegd zou zijn om over de gegrondheid ervan te oordelen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift onder "feiten en principieel belang van verzoeker" aanhaalt dat uit de hiervoor vermelde brief van 5 juni 1997 bleek dat hij slechts op de tijdsbonificatie van vijf jaar met het oog op zijn pensioenberekening aanspraak kan maken als hij hetzij op zijn 55ste hetzij na dertig jaar dienst effectief in de regeling van "verlof met wedde" zou stappen en dat bij zijn ambtshalve pensionering op 60 jaar in dat systeem zijn pensioen zal worden berekend alsof hij tot zijn 60ste jaar in actieve dienst zou zijn gebleven; dat hij vervolgt :

"Wanneer hij (verzoeker) echter zou verkiezen te blijven werken tot hij normaliter met pensioen zou gaan tussen zijn 60ste en 65ste jaar kan hij niet alleen geen aanspraak maken op een tijdsbonificatie van vijf jaar voor zijn pensioenberekening maar wordt hij bovendien hoe dan ook ambtshalve gepensioneerd op zijn zestigste.

In vergelijking met de beschikkingen van het 'Besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de administratieve en geldelijke situatie van de administrateur-generaal en de directeur-generaal van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen, in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap dd. 31 januari 1996' en het 'Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden' van dezelfde datum (zie bijlagen 5a en b) wordt aanlegger in het aan hem gerichte voorstel in de brief van de BRTN van 05.06.97 (zie bijlage 3 en bijvoegsels 9/22 -> 12/22) ernstig benadeeld. Immers in beide opties die voor hem open staan -of hij nu gebruik maakt van de geboden uitstapregeling, het zgn. 'Verlof met Wedde' of blijft doorwerken tot zijn pensioen op zijn zestigste- zou hij naast een extra tijdsbonificatie pakken waarop bepaalde werknemers van BRTN blijkens beide eerder vermelde Besluiten van de Vlaamse Regering van 31.01.96 wel aanspraak mochten maken.";

Overwegende dat verzoeker het concreet belang dat hij heeft bij zijn vordering dan als volgt omschrijft :

"Onafgezien of verzoeker de voorgestelde regeling 'Verlof met Wedde' aanvaardt of blijft doorwerken tot zijn zestigste lijdt hij gedurende 5 jaar een brutoverlies van ruim 30%. Daarbovenop komt een supplementair verlies wegens het niet vervolmaken van zijn carrière, het niet meer kunnen doorstoten naar een hogere graad in de hiërarchie. Het geldelijk verlies wordt nog omvangrijker als men daarbij het quasi zeker verlies van premies telt gedurende 5 jaar. En last but not least: door in de voorgestelde regeling 'Verlof met Wedde' te treden of tot zijn zestigste te blijven werken en in beide gevallen dus vijf nuttige jaren voor zijn pensioenberekening te verliezen: een jaarlijks bruto-pensioenverlies van 151.494 F.";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij verzoekers belang betwist; dat volgens haar uit de wijze waarop verzoeker zijn belang omschrijft afgeleid moet worden dat ook de argumentatie van verzoeker met betrekking tot zijn belang enkel ontleend wordt aan het onderscheid tussen, enerzijds, personeelsleden wier pensioenregeling bepaald wordt door het minidecreet en het bij decreet van 14 maart

1996 bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en, anderzijds, personeelsleden wier pensioenregeling bepaald wordt door het maxidecreet, welk onderscheid niet voortvloeit uit de bestreden beslissing, met name hoofdstuk VIIIbis van het personeelsstatuut van de BRTN, maar uit het minidecreet, het bij decreet van 14 maart 1996 bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en het maxidecreet; dat volgens de verwerende partij derhalve een vernietiging van hoofdstuk VIIIbis van het personeelsstatuut van de BRTN door de Raad van State het nadeel waarvan verzoeker gewag maakt niet weg zal kunnen nemen: de bepalingen die aan verzoeker het beweerd nadeel berokkenen zouden ook na een vernietigingsarrest onverminderd van kracht blijven; dat bovendien, gelet op het feit dat de grieven van verzoeker betrekking hebben op bepalingen van het minidecreet, het bij decreet van 14 maart 1996 bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en het maxidecreet, de raad van bestuur van de BRTN, met betrekking tot de door verzoeker aangevochten bepalingen uit het personeelsstatuut, ook na een vernietigingsarrest verplicht zou zijn een identieke beslissing te nemen, aangezien de raad van bestuur met betrekking tot het vastleggen van de pensioenregeling van haar personeelsleden gebonden is door het minidecreet, het bij decreet van 14 maart 1996 bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en het maxidecreet;

3.3. Overwegende dat verzoeker hierop antwoordt in zijn memorie van wederantwoord dat een eventueel annulatiearrest mogelijk tot gevolg zou hebben dat de aldus vernietigde uitvoeringsmodaliteiten van de aangevochten regeling onder invloed hiervan anders zouden kunnen worden geïnterpreteerd of zelfs worden herzien en dat zulks ook voor de betrokken wetgever een belangrijke aanzet zou zijn om de betrokken decreten opnieuw te bekijken wegens de onmogelijkheid van toepassing van de regeling die erop is geschraagd; dat verzoeker bovendien stelt dat de interpretatie van de notie "belang" wat hem betreft door verweerster al te beperkend en eenzijdig van aard is want, hoewel ook voor de Raad van State het belang reëel, actueel en zeker moet zijn en de rechtspraak terzake in het verleden bijzonder streng en veeleisend was, de interpretatie ervan met de loop der jaren ruimer en soepeler is geworden en volgens gezaghebbende rechtsleer het belang van

een particulier bij een beroep bij de Raad van State zeer ruim mag worden geïnterpreteerd omdat het niet alleen beoogt particulariseren al dan niet in het gelijk te stellen maar ook bij te dragen tot een ander, minstens evenzeer essentieel doel, met name de hervorming van de administratie; dat verzoeker in zijn laatste memorie nog betoogt dat hij ook andere grieven heeft geformuleerd dan betrekking hebbende op een onderscheiden behandeling volgende uit de voormelde decreten en verwijst naar de volgende passage, in verband met het eerste middel, van zijn memorie van wederantwoord :

"Te meer dat deze uitstapregelingen - in tegenstelling met wat verweerster poneert - niet zomaar ontstaan voor eenieder die aan de objectieve voorwaarden ervoor voldoet.

Zoals verzoeker zelf heeft mogen ondervinden is dat niet het geval en kan o.m. het instappen in de regeling 'Verlof voorafgaand aan de Pensionering' worden verdaagd met minstens één jaar, wegens bijvoorbeeld de noodzaak van het verzekeren van de goede werking van de dienst zoals voor de verzoeker het geval is.

Een beslissing die op louter discretionaire grond door de rechtstreekse hiërarchische meerdere aan de bevoegde hiërarchie kan en mag worden voorgesteld, vermits er geen enkele afdoende controle of zelfs maar toezicht door een onpartijdige derde op de juistheid en de gegrondheid van een eventuele afwijzende motivering is voorzien.";

dat volgens verzoeker hij zich daardoor verzet tegen het feit dat in de bestreden beslissing van de raad van bestuur van 2 juni 1997 de uitstapregeling van verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering als een gunst wordt aangezien, toe te kennen door de gedelegeerd bestuurder, terwijl dit niet het geval is voor de personeelsleden die vallen onder het minidecreet van 22 december 1995;

3.4.1. Overwegende dat het bij de bestreden statuutswijziging ingevoerde artikel 131decies in hoofdstuk VIIIbis weliswaar ook bepaalt dat het verlof voorafgaand aan het pensioen een gunst is "die slechts door de gedelegeerd bestuurder wordt verleend als deze oordeelt dat de goede werking van de dienst daardoor niet in het gedrang komt"; dat verzoeker echter nooit, tenzij voor het eerst in zijn laatste memorie, te kennen heeft gegeven dat hij zich daardoor gegriefd voelde; dat hij in zijn verzoekschrift wees op de benadeling die hij zou ondergaan

zowel indien hij ervoor verkoos tot zijn zestigste in dienst te blijven als indien hij "verlof voorafgaand aan de pensionering" zou genieten, erin bestaande dat hij geen aanspraak zou kunnen maken op een tijdsbonificatie voor de periode 60-65 jaar; dat hij in zijn memorie van wederantwoord nog steeds aanvoert dat wie de verlofregeling geniet gediscrimineerd wordt, aangezien hij tijdens dat verlof maar 70 pct. van zijn wedde krijgt en dat die formule bij het personeel weinig succes heeft; dat het pas terloops bij dat laatste aansluitend -"te meer"- is dat verzoeker dan het niet automatisch toekennen van het verlof voorafgaand aan pensionering bekritiseert, zonder overigens uitdrukkelijk te vragen dat de Raad van State de onwettigheid daarvan zou vaststellen;

3.4.2. Overwegende dat uit de bewoordingen waarin verzoeker zijn belang omschrijft in het verzoekschrift tot nietigverklaring en welke zoals hiervoor is gebleken naderhand niet nader gespecificeerd worden, kan worden afgeleid dat verzoeker zijn belang enkel ontleent aan het onderscheid tussen, enerzijds, personeelsleden wier pensioenregeling bepaald wordt door het minidecreet van 22 december 1995 en het bij decreet van 2 april 1996 bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en, anderzijds, personeelsleden wier pensioenregeling wordt bepaald door het maxidecreet van 29 april 1997; dat dit onderscheid evenwel niet voortvloeit uit de bestreden beslissing van de raad van bestuur, met name hoofdstuk VIIIbis van het administratief personeelsstatuut van de BRTN, doch wel uit de voormelde decreten; dat een nietigverklaring van het bestreden besluit dat nadeel dan ook niet zou kunnen wegnemen, aangezien de betrokken bepalingen van genoemde decreten zouden blijven bestaan, wat de verwerende partij zou verplichten dezelfde of gelijkaardige statuutsbepalingen weer in te voeren;

3.4.3. Overwegende dat, enerzijds, in de mate dat de bepalingen van het bestreden besluit van 2 juni 1997 hernemen wat voordien reeds in de genoemde decreetsbepalingen werd voorgeschreven, de Raad van State niet bevoegd is om die bepalingen op hun wettigheid te toetsen; dat, anderzijds, voor zover het bestreden besluit meer bevat dan datgene wat reeds in de genoemde decreten werd bepaald,

dient te worden vastgesteld dat verzoeker met betrekking tot die aanvullende modaliteiten of uitvoeringsbepalingen in de middelen welke hij aanvoert in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring geen specifieke kritiek laat gelden en als dusdanig hij de wettigheid van die aanvullende bepalingen, althans binnen de grenzen van zijn belang, niet blijkt te betwisten;

3.4.4. Overwegende, wat betreft verzoekers argument als zou een annulatie ook een belangrijke aanzet kunnen zijn voor de betrokken wetgever om de betrokken decreten opnieuw te bekijken wegens de beweerde onmogelijkheid om de regeling die erop is geschraagd toe te passen, dat het daaruit afgeleid belang te algemeen is om in aanmerking te worden genomen; dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van gemis van belang derhalve gegrond is; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig maart 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,

Mevr. S. VAN AELST,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.